

Carolina Thorell
Vi har alla funnits

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Av Carolina Thorell har tidigare utgivits:

Blå trampoliner 1991
Det alkemiska hjärtat 2002
Sången i sköldpaddshuset 2004
Matriser för ett landskap 2009
Jungfrukällorna 2015
I varje grässtrå såg jag en eld 2022

På annat förlag:

Livfjädrar – Kvinnornas Sandviken 2012 (medförfattare)
Egil Thorell Grafik – En berättelse om erfarenhet 2013 (redaktör och medförfattare)
Från min vänstra innerficka – Gunnar Westberg berättar från sitt liv som präst 2016 (nedtecknare och redaktör)

Tack till pianisten och tonsättaren Mats Persson, som komponerat tre pianostycken efter dikterna där Björkflickorna sjunger. Uruppfördes på Stiftelsen Musikkulturens Främjande under Kulturnatten i Stockholm 2025.

Albert Bonniers Förlag
Box 3159, 103 63 Stockholm
www.albertbonniersforlag.se
info@albertbonniers.se

ISBN 978-91-0-081059-7
COPYRIGHT © Carolina Thorell, 2026
OMSLAG Nina Ulmaja
OMSLAGSBILD "Björkflickorna", tornnål av Carolina Thorell
FÖRSTA TRYCKNINGEN
TRYCK ScandBook, EU 2026

Till Vidar

P r o l o g

Form och eld stod nära varandra och minnet och språket
förbrukade snart sina tider.

Avskedet hade infogats, som ett andra evigt.

Vissa grottor grät blod. Alla som kom såg det. Och våldsamt
tändes nu hoppet om en annan utgång, i en ännu fiktiv framtid.

*Kullarna hoppade, öknarna blommade
Vägarna deltog och allting förenades i glädje.
(Anastasius av Sinai)*

som att börja om då före språket som för att tala

där regnen föll och skatan drack vatten ur enen

och regnen föll på de smältande glaciärerna när de

flöt förbi och ägde ingenting de heller som

att laga och lagas ett rum utan hus

som ett komma och komma sig hem där hem

kanske brast

och veta hur det ska dofta

Smörblommor Nässlän och Mjölkörtsrot Åkervädden och ordklykorna

Som åter ett otaget

Som i en annanhet. Och också detta var frihet

Första haikun

Väck ditt minne här
tillbaka in i kroppen
såsom ett barn väcks

*Jag vill att vi åker till Skagen,
du och jag*

sa mamma

Där haven möts

sa hon

Ännu inte
och redan

Ropar och kallar det på oss

det som vi sagt till varandra

Vad heter du nu Finns vi kvar

som försvunna?

Språket stod länge orört

finnas fanns funnits

finns

Och kropparnas
välvande
valven
blir till en åtkomst

lutande gråa
ladorna
källflöde
skogstjärn

är den inledande
bönen
av tystnad

Träden i regnet – den stillhet som språket vill nå

Som att nästan
upprepa dig

som erinring
och villighet

besegra
och besegras

Och sommaren är varm

som VM

i fotboll

-94

en hud *alla dagar* *intill*

ände som klingar
så mycket klarare

för kroppsmusiken
än slut på tid

alla dagars mått
när det verkligare

är så konkret
att det nästan

inte
syns

alls

men vars

andetag

ändå

tas

och jag famlar efter din hand

i strömmen

av luft

Stenen flyger en fågel ur min hand som barnet kastar macka
i Forslundsviken i somrar i dofter av humus och tall
och ser efter stenen dess lätta studsande bort
över ytan i glitter i många allt kortare
intervaller och hur den drar i försvinnande
spår ett ljust streck
av vatten
av sol

Jag vaknar tidigt
av regnet

i ljusets långsamma
stigande upp

ur tallarnas

vajande

kronor

och drömmarnas
bortflytande

från erfarenhet
till erfarenhet

Hur länge räcker du nu

skandalösa

enstaka

och vem som helst?

samma köksbord

samma tystnad

och blickens

för alltid

avstånd

andas på min hals